

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 494/2017
22.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић, Божицара Вујичића, Бранислава Босилковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреја Чифтелић, адвокат из ..., против туженог „ББ“, ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 83/16 од 24.08.2016. године, у седници одржаној 22.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 83/16 од 24.08.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 83/16 од 24.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 48/15 од 19.01.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је тужени повредио ауторска права тужиоца, тако што је 20.04.2014. године, на интернет сајту www....rs неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца – фотографију „....“ и јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца, као аутора, и ауторско дело саопштио у непотпуној форми, чиме је тужиоцу нанео имовинску и неимовинску штету. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд утврди да је тужени повредио ауторска права тужиоца тако што је 20.04.2014. године на интернет сајту www....rs, ауторско дело тужиоца – фотографију „....“ саопштио у измењеној форми. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде ауторског права јер је 20.04.2014. године на интернет сајту www....rs неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца – фотографију „....“ исплати 17.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.01.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе туженог да му на име накнаде имовинске штете због повреде ауторског права јер је 20.04.2014. године на интернет сајту www....rs,

неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца – фотографију „...“ исплати 26.920,00 динара преко износа досуђеног ставом трећим изреке, са законском затезном каматом почев од 19.01.2016. године до исплате. Ставом петим и седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца фотографије „...“ и то: за објављивање фотографије без назначења имена или псеудонима аутора (став пети) и за објављивање фотографије у непотпуној форми (став седми) исплати по 25.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.01.2016. године до исплате. Ставом шестим и осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе туженог да му на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца фотографије „...“ и то: за објављивање фотографије без назначења имена или псеудонима аутора (став шести) и за објављивање фотографије у непотпуној форми (став осми) исплати још по 125.000,00 динара преко износа досуђеног ставом петим и седмим изреке са законском затезном каматом почев од 19.01.2016. године до исплате. Ставом деветим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе туженог да му на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца фотографије „...“ у измењеној форми исплати 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.01.2016. године до исплате. Ставом десетим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 10.969,84 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 83/16 од 24.08.2016. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу другом, четвртном, шестом, осмом, деветом и десетом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су, као неосновани, захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом, у делу који се ревизијом побија, је исплата накнаде имовинске штете због повреде ауторског права и неимовинске штете због повреде моралних права аутора, овде тужиоца. Одлука о висини накнаде штете зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, па Врховни касациони суд налази да у

овој правној ствари не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне и нематеријалне штете поднета је 23.02.2015. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 426.920,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 120,4658 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 3.543,91 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић